

5
ΚΕΙΟΥ
ΣΤΩΝ
ΕΝΟΥΣ

μένους καὶ εἰς τὴν
 3000 δραχμῶν ὡς ἀ-
 φ' αὐτοῦ ψυχικῆς ὑδότητος
 λικῆς Σιώκου καὶ
 ἑκκλῆς τῆς Χρήστου
 Πανασιου Σιώκου.
 Πετρόπουλον λαμβά-
 νει δὲ Οἰκονομῆτορας
 ὡς τὸ διδασκῆριον ἐ-
 παύσαντων 300.000 δρ.
 καὶ τὴν ἀγαθὴν ἀ-
 ντιπλοῦργον Σιώκου

ὁμιλοῦν ὑποστηρί-
λτικὴν ἀγωγήν τῆς
Σιώκου οἱ κ.κ. Δα-
αφαιπέλης.
ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ
κατόπιν ἡ ἀγδρευσις
ων ὑπερασπίσεως κα-
ἀνεῖ τὸν λόγον ὁ συ-
πλοιάργου Κιβωτοῦ
ἀερίος ἐκφράζει

ὁ δὲ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν
τὰς οἰκαγενεῖς τῶν
ἰσχυρῶν, πολλοὶ τῶν
ἀσθενῶν. Εἰσερχόμε-
νοι μέρους τῆς ἰσ-
χυρῆς, ὅτι ἡ ἰσχύς
ἡ συνεργὸς δύναται
εἰς τὸν κ. Κιβωτὸν.
ὁρᾷ τὴν στάσιν τοῦ κ.
τὰ τὴν νύκτα τῆς ἡμέ-
ρας ἐξετάζεται ἀπὸ
τοῦ κ. εὐθυμῶν, ἔχω
— λέγει — ὅτι δύνα-
ται εἰς τὸν κ. Κιβωτὸν

Κιβωτός, εὐρεθείς ἐπὶ
σῶν» δεξαμενισμένων
εἰς ὑπὸ στασιάν ἀ-
θμοῦ καὶ θαλάσσης διά-
ρα», ἔκρινε συμφώνως
ψυχολογίαν τῆς στιγμῆς,
τόσον δύσκολα κρίνει
ὅτιν, ὅτι τὸ μόνον ὁρ-
εῖν τοῦ ὅποιον ἔπρεξε.
εἰ δυνατόν νὰ κρίθῃ ὅτι
καὶ νὰ παραμένῃ εἰς τὸ
ἀνυψήσας ἀξιωματι-
σμός αὐκὸν νὰ δικα-
ι.

μενος εἰς τὴν ὑπεράσπι-
λωτάρχου Λιάτη, λέγει,
ὅτι ὁ κυβερνήτης φεύγων
ἔγχευε νὰ ὑπακούῃ εἰς
αὐτὸν κατὰ τὴ πταίνει
κούσθησαν μορφαὶ διότι
τέλειμα τὸ πλοῖον, ὅλα
ἀβύνατον μὲ τὸν ἐπι-
κὴν ἐν Κρήτῃ φανατισμόν.
ὁ υποπλοίαρχον Ἀντι-
οῦ, ὅτι ἐκ τῆς διαδικα-
σίᾳ, ὅτι οὗτος οὐδὲ

ἔκμειν τοῦ ἀνθρωποποιη-
 ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπιτρο-
 πῶν ἀλλοτρίαν καὶ τὸ νεαρὸν
 γοροῦν. Ἐξωματικὸν Βενζέλος καὶ
 ὁρῶν ἐπαρτολογήθησαν
 ἐπὶ τηλεγραφῆται ἀπὸ τοῦ
 ἑταῖ, οὐδεμία ὁμοῦ θρά-
 σῆσθαι. Πᾶσαι αἱ κατα-
 ῶν μαρτύρων—συνεχίζε-
 Κατασάκη, εἰνε εὐνοί-
 δὲ μόνον τὸν φέρει ἀπλῶς
 ὁρῶν

...ήγον ὁ κ. Μαγιάκος, ἐπι-
την ἐπέκειαν τοῦ δικα-
ὐπὲρ ὅλων τῶν κατηγο-
ν, δεδομένου ὅτι πάντες
ιστά.
δεκάλεπον διακοπὴν λαμ-
νόν λόγον ὁ κ. Ρωμανός, ὁ-
ζων τὸν ναυαρχὸν Ρουσσ-
εῖ ἀποκρούει τὴν κατηγο-
συνεργείας διὰ τὸν πε-
του, καθόσον ὅταν συνέθε ὁ
τοῦ Σιώκου ὅταν ἐκρατεῖ
ἰαλῶτος. Περαιτέρω λέγει

ἀδικήματος της σταθερῆς γεν-
εῖ, διότι απορροφᾶται ὑπὸ
ἐκκλήματος της ἐλαττώσεως προ-
δ. Ὁ ναύαρχος Ρουσσοῦν δὲ
ἐν μετέσχει τοῦ ἀδικήματος
διότι οὐτε νομικός ἦτο δυ-
'Αλλά καὶ ὁ χαρακτήρ καὶ
ἐλθὼν τοῦ ναύαρχου βεβαί-
αι δὲν ἔφη ποτὲ δυνατόν νά
ορίξῃ τὸν σκοπὸν τῶν στασια-
ῶν. Ἡ μόνη διάταξις εἰς τὴν ὁ-
τώσας ἐμπλήρει ὁ ναύαρχος
ἐν εἶνε τοῦ 215 ἄβρων της
ωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας

ή ενέργεια προς διάλυση
ως. «Διά το αδικήμα όμως
δεν δύνασθε, λέγει, να τον
εστε υμείς, καθόσον η παρα-
νοική διαταγή δεν αναφέρει
την πρόξιν».

πρασιζών τον πλωτάρχη
νάκη λέγει ότι είχε το θάρ-
ρος, παρελθόν όπως δικασθή έ-
ν υμίν, μεταβαλλόμενος διά
ροβήν του.

Χριστοφόρου, συνεχίζει, έκι-
μέν, αλλά δεν έπραξε τί ύ-
πομνή, αλλά παρήγγειλε το

...ος εις τούς 'Ιταλούς, ανα-
ίζουν δε τὸ σφάλμα του ἐπεί-
μεν ἵνα λογοδοτήσῃ. Χαρα-
ρίζει ὡς ὑπερβολικὴν τὴν προ-
σπῆν ποιῆν καὶ επικαλεῖται
ἐπιτεκνισμὸν τοῦ δικαστηρίου.
Ὁ ὑπολοιστὴρ Τσάλη ζητεῖ
ἀσφάλαν, ὅπως καὶ ὁ ἐκ τῶν
ρόπων Κ. Σερπῶτης ἐξήγησε,
ὅτι οὐδὲν ἐξοπισμὸν ἔπραξε.
Ὡς τὸ τέλος τῆς ἀγορευσεύς
ὁ κ. Ρομανὸς ἐπανερχεῖται ἐπὶ
γυμναστικῇ αἰτήσεώς του, ὅπως

ἐκτραποῦσιν κρυφῶς ἑαυτοὺς
ἐμμένοντες ἵνα ἐκδικᾶσιν τὸν ναύ-
του Ρουσσέν, καθόσον ἐκ τῆς
δεικτικῆς διαδικασίας ἀπεδεί-
χθη ὅτι ὁ ναύαρχος δὲν εἶνε ἔνο-
χος διὰ τὰ ἀδικήματα τῶ ἀναφε-
ρομένου εἰς τὴν παρεμπιπτηκὴν
ταγὴν τοῦ διοικητοῦ τοῦ Α' ἑ-
ξατοῦ Στρατοῦ, δηλαδὴ, ἐσχά-
της προέδοσης ἢ συμφερείας εἰς
τὴν. Εἰδικώτερον ὁ κ. Ρωμα-
νοῦσκιριζεν ὅτι ὁ ναύαρχος
οὐκ ἔστι δυνατόν νὰ παρεμπιπθῇ
ἐν τῇ τοῦ ἀποστολ. 215 πρὸς τὴν

Κατόπιν μακράς συζητήσεως
παύσεν το κυβερνητικό έπιτρό-
ν κ. Σπηλιώτη και των συνηγό-
νων, το δικαστήριο άπευέρθη εις
σκεψιν.

Έπαυσαν αναμνημένη της συνε-
λεύσεως, ο κ. Πρόεδρος άνακοί-
νει ότι το δικαστήριο έπιφύλασ-
σει ν' άποφασίσωσι επί της έν-

...αίας τῷ κ. Ρωμανῷ, τὴν ὁ-
ρίαν ὀφθαλόν καὶ οὐ κ.κ. Κλα-
...ας, Δαμασκηνὸν καὶ Δάρας διὰ
...ους πελάτας τῶν, κατὰ τὴν ἔκ-
...την τῆς τελικῆς ἀποφάσεως.
Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτε-
... ἡ συνεδρίασις τῇ 8.30 μ.μ.
...ὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τῇ
...15' πρωινῇ, ὅποτε θὰ συνεχι-
...θῶν αἱ ἀγορεύσεις τῶν συνηγό-
...ων.

ΒΥΡΟΝ Κ. ΧΑΛΙΑΣ

Παιδίατρος
Διδ Παν Βερολίνου. 1 έπιμελητής
Παιθ. Κλινικῶν Καίσιξμπεργκ.
Σίνα 44. 4-7 μ. μ. Τηλ. 21.350

